

ventionens artikel 151–158. En international ansøgning, for hvilken Den europæiske Patentmyndighed er designeret myndighed, skal således anses for at være en europæisk ansøgning. Der er derfor henvist til de bestemmelser i lovforslaget, der angår europæisk patent og fællesskabspatent.

Til § 29.

Denne paragraf indeholder bestemmelser om retsvirkningen af en international patentansøgning. Den har sit grundlag i traktatens artikel 11, stk. 3.

Det bestemmes i denne paragraf, at en international patentansøgning, som er indleveret til den rette modtagende myndighed, skal anses for indleveret her i landet på den dag, som af den modtagende myndighed er angivet som international indleveringsdag, og skal have samme virkning som enhver anden her i landet indleveret patentansøgning.

Det fastsættes endvidere, under hvilke betingelser § 2, stk. 2, 2. pkt., finder anvendelse på internationale patentansøgninger, idet det kræves, at ansøgeren har iagttaget bestemmelserne i § 31.

Virkningen gælder især i to henseender, nemlig i forhold til bestemmelserne i § 2 og § 60. Den internationale ansøgning får således under visse omstændigheder nyhedshindrende virkning i forhold til senere indleverede ansøgninger, og den tillægges den såkaldte provisoriske beskyttelse.

For at en international ansøgning skal få nyhedshindrende virkning, skal den blive almindelig tilgængelig her i landet, og hertil kræves, at ansøgeren i henhold til § 31 inden en vis frist indleverer en afskrift af ansøgningen til patentmyndigheden tilligemed en oversættelse samt betaler afgift.

Sker dette ikke, får ansøgningen ikke virkning som omhandlet i § 2. Den får heller ikke provisorisk beskyttelse, jfr. bemærkningerne til § 33.

Til § 30.

Paragraffen indeholder bestemmelser om, at en international patentansøgning i visse tilfælde skal anses for tilbagetaget, for så vidt angår Danmark. Den har grundlag i traktatens artikel 24.

En international patentansøgning, som er indleveret til en modtagende myndighed, men som endnu ikke er indkommet til patentmyndigheden, skal herefter anses for tilbagetaget, for så vidt angår Danmark, i de tilfælde, som omhandles i traktatens artikel 24, stk. 1, i og ii.

Den virkning, der i henhold til § 29 tillægges en international ansøgning, ophører under visse omstændigheder med samme retlige konsekvenser, som hvis en national ansøgning tilbagetages.

Det er ikke fundet nødvendigt i lovteksten at opregne de mange tilfælde, i hvilke en international patentansøgning skal anses for tilbagetaget, hvorfor der i bestemmelsen henvises til artikel 24.

Herefter ophører ansøgningens virkning, hvis ansøgeren tilbagetager den internationale ansøgning eller tilbagetager designeringen af vedkommende stat. Det samme gælder, hvis ansøgningen i henhold til visse bestemmelser i traktaten skal anses for tilbagetaget, nemlig på grund af, at ansøgningen ikke er kommet Det internationale Bureau i hænde inden for den fastsatte frist, at ansøgeren ikke efterkommer den modtagende myndigheds anmodning om at rette visse mangler ved ansøgningen, at ansøgningen på et vist tidspunkt var mangelfuld i visse væsentlige henseender, eller at ansøgeren ikke rettidigt betaler de foreskrevne afgifter. Endelig ophører en international ansøgnings virkninger, hvis designeringen af vedkommende stat som følge af manglende afgiftsbetaling skal anses for bortfaldet. § 30 finder ikke anvendelse på internationale ansøgninger, som er indleveret til patentmyndigheden i dens egenskab af designeret myndighed. For sådanne ansøgninger gælder §§ 33–38.

Til § 31.

Paragraffen indeholder bestemmelser om, hvad ansøgeren skal foretage sig, for at en international patentansøgning skal kunne videreføres med henblik på at opnå patent her i landet. Den har grundlag i traktatens artikler 22, 24, stk. 1, iii, og 39.

Stk. 1 fastsætter betingelserne for, at ansøgningen kan få virkning her i landet i overensstemmelse med § 29.

Efter gældende ret skal dokumenter i en patent-sag i princippet foreligge på dansk, men i en vis udstrækning godtages dokumenter, bortset fra beskrivelse og krav, som er affattet på et andet sprog, jfr. § 3 i bekendtgørelse nr. 481 af 20. december 1967 angående ansøgninger om patent m. v. Det anses derfor for hensigtsmæssigt, at det fastsættes administrativt, i hvilke tilfælde der i forbindelse med indlevering af genpart af den internationale ansøgning bør kræves oversættelse af denne.

Det vil formentlig kun være i de tilfælde, hvor ansøgningen skal viderebehandles i Danmark.

Bestemmelsen i stk. 2 tager sigte på det forhold, at vedkommende internationale, nyhedsundersøgende myndighed har måttet afstå fra at udarbejde nyhedsundersøgelsesrapport, hvilket kan skyldes, at ansøgningen anses for at være så mangelfuld, at en meningsfyldt undersøgelse ikke kan udføres. Der kan også være tale om, at ansøgningen drejer